

[Grethe Philip]

der skal pleje den syge, har en tidligere indkomst, som falder bort, der skal gives et beløb fra det offentlige, men jeg forstår det sådan, at man under alle omstændigheder skal yde et beløb til den, der passer en nær slægting, men det vil jo sige, at i det utal af tilfælde med ældre ægtepar, hvor normalt den yngste, normalt kvinden, passer manden frem til det sidste stadium, ville man efter forslaget skulle give dem et beløb. Man kan sige, at det er rimeligt, at det er retfærdigt osv., men man kan ikke sige, at det ikke koster penge, og jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at når man gør det hele op, vil det netto komme til at medføre udgifter. Det skulle for mit vedkommende ikke absolut være afgørende – der er jo ting, vi gerne vil have, som koster noget – men jeg synes også, der er mange andre ting, man må være betænkelig ved.

Jeg har bl. a. hæftet mig ved § 86 a, stk. 6, hvori der står, at det er en betingelse for etablering af en familieplejeordning, at enten pensionistens eller de pårørendes sædvanlige læge erklærer, at der ikke er væsentlige lægelige eller trivselsmæssige hindringer for opholdet. Det vil altså sige, at hvis der er lægelige og trivselsmæssige hindringer, der imidlertid ikke kan betragtes som væsentlige, skal man fra det offentliges side kunne træde til og bistå med, at sådanne plejeforhold oprettes. Det synes jeg er i overordentlig grad betænkeligt, for jeg ser jo da for mig, at der kan være mennesker, som med forskellige motiver gerne vil påtage sig en sådan opgave, men som egentlig ikke er i stand til det. For det er jo rigtigt, som socialministeren siger, at det er meget krævende både fysisk og psykisk at tage sig af en plejepatient. Den formulering får det derfor til at løbe koldt ned ad ryggen på mig, for den viser netop, hvor betænkelig man må være, også af hensyn til den pågældende plejepatient.

Men at der ligger nogle problemer omkring mennesker, der gerne også som meget svage vil opholde sig i deres hjem, er jeg da enig i, men vi fra vores side vil meget hellere gå ind i støtten på en anden måde. Jeg mener, at man sikkert i endnu højere grad, end man gør det nu, kunne hjælpe dem med forskellige ordninger, altså en bedre adgang til hjemmehjælp, en bedre adgang til hjemmesygeplejersker, bedre adgang til rådgivning fra hospitalet og måske også andre ordninger.

Men dette med en kontanthjælp til en pårørende, blot der ikke er væsentlige lægelige hindringer i vejen, tager vi afstand fra.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig dette lovforslag. Vi mener, det er meget vigtigt, at pensionisten og dennes familie kan vælge, at pensionisten skal blive i hjemmet, og at man fra det offentliges side kan give støtte såvel til indretning af boligen som til vejledning om, hvordan man skal foretage plejen.

Om det foreslåede vederlag er rimeligt, kan diskuteres. Det er flere gange blevet sagt, at man kan jo få hjemmehjælp og hjemmesygepleje, og at det måtte være tilstrækkeligt, og hvis det ikke var det, måtte man tage sin tilflugt til plejehjem. Jeg vil da blot sige, at der er det ved såvel hjemmesygeplejersker som specielt hjemmehjælp, at de kommer på ganske bestemte tidspunkter, og noget, der savnes i meget høj grad, er hjemmehjælp om natten. Det findes jo ikke. Så er den ældre overladt fuldstændig til sig selv, og det kan somme tider være noget af det sværeste at komme natten igennem, hvis man er alene. Jeg tror, at i et sådant tilfælde vil netop denne ordning være udmærket.

Der kan da være besværligheder, og det kan da også være sådan, at det hele bliver sværere, end man har tænkt sig, det kan man ikke se bort fra, men i hvert fald må intentionerne være, at man forsøger at få det gennemført, når lægen siger, der kan være en rimelig mulighed for at gennemføre det. Det er klart, at det kun kan blive et skøn. En læge kan jo aldrig sige, at vedkommende vil blive ved at have det, som vedkommende har det nu, det kan forværres meget hurtigt, så jeg tror, at hvad enten man er læge eller man er noget andet, er det meget svært at garantere for, hvordan det kan forløbe, men det er jo en risiko, der må tages.

Alice Hedegaard (DR):

Retsforbundet vil arbejde for, at invalide- og folkepensionister, så vidt det er muligt, forbliver i deres eget hjem, men dette lovforslag har jeg både indsigelser imod og skepsis over for.

Selve lovforslagets tekst og paragraffer virker meget velgennemtænkte. Forslaget vil øjensynlig give dem, der i dag har den gode